

Herinneringen bij een foto

Dit is een foto van de Kralingerbrug met op de achtergrond Café Drenth. Eigenlijk heette het *De Gulden Karper*, maar iedereen bleef het naar de uitbater Café Drenth noemen. Ook Geert zelf, want als Jan Klinkenberg, de dorpsomroeper, aankondigde dat er de komende zaterdag weer prijsbiljarten zou zijn om een pond gerookte paling, dan had Jan het over Café Drenth. En de tekst zal hem ongetwijfeld verschaft zijn door Drenth zelf. De familie Drenth was, denk ik, het nog armere Drenthe ontvlucht in de hoop in Noordholland een beter leven te kunnen opbouwen. Of ze dat gelukt is bewtjfel ik. Alleen van een dorpscafé leven, waar niet zoveel aanloop was, moet voor het uitge-

breide gezin geen sinecure zijn geweest. Ze hadden natuurlijk hun vaste klanten aan de schippers en schippersknechten, die elke zaterdag aan het eind van de middag met hun door Jan Visser uitgereikte net ontvangen weekloon de kroeg indoken. Ik was nog een kind en we hoorden van alles, omdat we er vlak bij woonden. Eigenlijk vond ik het nogal eng. Want ik zag ook hoe die mannen, die ik stuk voor stuk kende, er als totaal andere kerels uit kwamen wankelen, luidruchtig zingend of elkaar bedenkelijke opmerkingen toelallend.

Slechts eenmaal durfde ik door de deur naar binnen te kijken, toen er niemand was. Een bruin café zouden we nu zeggen en het rook er naar bier. Middenin stond een biljarttafel.

Aan de overkant van de Rechtestraat had Drenth zijn opslagruimte, hier op de foto links te zien. Daar bottelde hij zijn bier uit de grote vaten, die daar opgestapeld lagen. Op de muur aan de kant van de Rechtestraat stond geschilderd dat het om Stout ging, wat ik toen heel intrigerend vond. Als je er langs liep als Geert er in het schemerduister bezig was, drong er een enorme bierlucht je neus binnen. Het heeft lang geduurd voor ik de lucht van bier niet meer zo onaangenaam vond.

Ook is te zien dat het huis van Plukker al is afgebroken en dat toen het Plukkerpleintje er dus al lag. Voor ons kinderen was dat een uitkomst, want we hadden er ineens een speelplek bij. Niet alleen om te voetballen, maar ook om met onze fietsen op rond te karren. Met een knijper en een stukje karton aan het voorwiel kon je dan het geluid produceren van een echte motorfiets en we draaiden dan rondjes om elkaar heen.

Ik herinner mij ook nog als een persoonlijk detail, dat ons klasgenootje Dirk ter Beek, die aan de Kerkstraat woonde, toen ineens plompverloren zei:

Mijn vader zegt dat er oorlog komt!

Ik schrok daar heel erg van, want het was 1938 en alle berichtgeving concentreerde zich op Tsjecho-Slowakije, waar Hitler vanwege Sudetenland, aanspraak op maakte.

Maar zijn vader had het wel goed ingeschat!

De werkplaats van Drenth was toen al afgebroken en er lag alleen nog maar iets van de oude fundering.

Deze foto moet daarom denk ik gemaakt zijn tussen 1930 en 1936.

Ik vraag mij nu wel eens af, hoe onmogelijk voor die tijd de situatie geweest moet zijn. Het was maar een smal straatje dat vanaf de Kralingerbrug uitkwam op de Rechtestraat en het vrachtverkeer, dat van Schipper Visser kwam, moest wel een heel scherpe bocht maken om niet klem te rijden tussen het huis van Plukker en de opslagplaats van Drenth. Dat zal wel de reden zijn geweest dat beide panden afgebroken moesten worden. Het huis van Plukker liep bijna elke herfst onder water als het waterpeil in de Tuingracht ineens tot buiten de oevers overliep. En de opslagplaats van Drenth stond, zoals de foto laat zien, toch al op instorten.